

AKADEMISK KOR

Indholdsfortegnelse

1. Morgensang	1	11. Chrysillis	15
2. Som en rejse lysten flåde	3	12. Och jungfrun	17
3. Nu er dagen fuld af sang.....	4	13. Uti vår hage	21
4. I Danmark er jeg født	5	14. Bort alt vad oro gör	23
5. Jeg ser de bøgelyse øer	6	15. Vem kan segla	24
6. Danmark nu blunder	7	16. Herre min Gud	25
7. Yndigt dufter Danmark	8	17. Här er gudagott att vara ..	26
8. I skovens dybe stille ro	9	18. Sommarpsalm	27
9. Stille hjerte, sol går ned	10	19. Abschiedslied	28
10. Opvåvni	11		

Morgensang

Andante con moto

37

S Hr.

A

7

T

B

I Ø-sten sti - ger So - len op, den spre - der

I Ø-sten sti - ger So - len op, den spre - der

16

A

p

Gaaer o - ver Hav og Bjer - ge - top, gaaer o - ver Land og By; —

Gaaer o - ver Hav og Bjer - ge - top, gaaer o - ver Land og By; —

Guld paa Sky, — gaaer o - ver Hav og Bjer - ge - top, gaaer o - ver Land og By; — den

Guld paa Sky, — gaaer o - ver Land og By; — den

27

p dolce

den kom - mer fra den fau - re Kyst, hvor Pa - ra - di - set laae,

p dolce

den kom - mer fra den fau - re Kyst, hvor Pa - ra - di - set laae,

f

kom - mer fra den fau - re Kyst, hvor Pa - ra - di - set laae, den bringer

f

kom - mer fra den fau - re Kyst, hvor Pa - ra - di - set laae, den bringer

37

f

den bringer Liv og Lyst til Sto - re og til Smaa, — til Sto -

den bringer Lys og Lyst til Sto - re og til Smaa, — til Sto -

Lys og Liv, og Liv og Lyst til Sto - re og til Smaa, — til Sto -

Lys og Liv, og Liv og Lyst til Sto - re, til Sto -

46

B

f

- re, til Smaa. — Og med Guds Sol ud - gaaer fra Øst en himmelsk Glands paa Jord,

- re, til Smaa. — Og med Guds Sol ud - gaaer fra Øst en himmelsk Glands paa Jord,

re, til Smaa. — Og med Guds Sol ud - gaaer fra Øst en himmelsk Glands paa Jord,

- re, til Smaa. — Og med Guds Sol ud - gaaer fra Øst en himmelsk Glands paa Jord,

56

f

et Glimt fra Pa - ra - di - sets Kyst, hvor Li - vets A - bild groer. —

f

et Glimt fra Pa - ra - di - sets Kyst, hvor Li - vets A - bild groer. —

f

et Glimt fra Pa - ra - di - sets Kyst, hvor Li - vets A - bild groer. —

f

et Glimt fra Pa - ra - di - sets Kyst, hvor Li - vets A - bild groer. —

Fast og værdigt

Carl Nielsen

SOPRAN ALT

1. Sønen rej-se-ly-sten Flaa-de ankrøt op ved Jyl-land Bro, ligger
 2. Havom-bru-set yag-ler Lan-det Tusind Ø-er gik af Havn lod sig
 3. Hør det Huk-det, al-le Dan-ske Klar og fro-dig er vor AandSproget
 4. Vin-ter-klart og somner - bro-get, morgemun-ter, skumringsvabt, li-ge-

TENOR BAS

vo-re Ø-ers Baa-de smaa og sto-re dybt i Ro. Haardt gaar Hav mod Bro og
 bæ-re bort af Van-det for at bæ-re Danmarks Navn mun-ter frem til Li-ve's
 slut-ter som en Hand-ske om en fast og ven-lig Haand. Værn med Vidvad helt er
 fremt og lat-ter - kro-get, smil-beskræet, taa-re - ldebt. Det er Danmarksfri-e

dim. rall. pp a tempo

Stavn mæ-der Danmarks stil-le Navn. Hør hvor blidt det klin-ger!
 Dyst gennem Malm og Sraale-lyst. Hil Jer, vo-re Ski-be!
 vort, sig km Sandhed, jevat og kort, gla-dest ved det Mil-de.
 Sprog, a-den Tryk af fremmed Aag, frej digt Frej-a ta-ler.

dim. rall. pp a tempo

cresc.

hvor vi gik, kom dit Navn som sæd Mu-sik blødt paa Fug-le-vin-ger.
 rett og hvidt, her er Danmark, dit og mit, med sin Kælvands-stri-be.
 Danakes Ait væ-re Ell-lig-hed og Ret, som Kong Vol-mær vil-de.
 e-gen Dag, Danmarks Kve-de, Danmarks Rag Dyb-bel Mel-le-ler.

cresc. Hæge Rode

Nu er Dagen fuld af Sang
 (Jeppe Aakjær)

SOPRAN ALT

Med jævvn og rolig Glæde

1. Nu er Da-gen fuld af Sang, og
 2. En-gen er nu gyl-den-gul af
 3. Dam-men lig-ger Da-gen ud med
 4. Ræk mig-en For-glem-mig-ej og

TENOR BAS

arr af Hakon Andersen

nu er Vi-ben
 tun-ge Kab-be-
 Bru-de-lys i-se-
 sidst en Kru-se-

kom-men, Bek-ka-si-nen
 lej-er, Søn-der-vin-den
 hæn-de, ræk-ker-helt de
 myn-te saa-dan slüt-ter

Nat-ten lang haand-
 try-der op, at
 ran-ke Skud, og
 vi vor Leg saa

te-rer El-skovs-trom-men.
 Du-er-ten nej-er.
 So-len maa dem-tæn-de.
 glad, som den be-gynd-te.

Pluk-ke, pluk-ke

dug-get Straa, pluk-ke, pluk-ke
 pluk-ke, pluk-ke, pluk-ke
 pluk-ke, pluk-ke, pluk-ke

Siv ved Aa,

pluk-ke, pluk-ke
 pluk-ke, pluk-ke
 pluk-ke, pluk-ke

Blom-ster.

1. I Danmark er jeg født, dér har jeg hjem - me, dér har jeg rod, der - du dan - ske sprog, du er min mo - ders stem - me, så sodt vel - sig - nel

2. Hvor re - der som - me - ren vel blom - ster - sen - gen mer rigt end her, ned

3. Hvor står fuld - må - nen o - ver klo - ver - en - gen så dej - ligt som i

4. Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjem - me, hvor jeg har rod, hvor - hvor spro - get er min mo - ders blo - de stem - me og som en sod mu -

5. Du dan - ske, fri - ske strand, hvor

Du dan - ske, fri - ske strand, hvor

Du dan - ske, fri - ske strand, med

9. old - tids kæm - pe - gra - ve stå mel - lem æb - le - gård og hum - le - Dan - ne - bro - gen vaj - er, - Gud gav os den, - Gud - giv den bed - ste vil - de sva - ners re - de, I grøn - ne øer, mit - hjer - tes hjem her -

13. meget stille

- ha - ve, Dan - mark, mit fæd - re - land!

se - jer! 1-3. Dig el - sker jeg!

- ne - del

ad lib. div.

Thorvald Asgaard

1. Jeg ser de bøgelyse Øer ud o - ver Ha - vet spredt, saa

1. Jeg ser de bøgelyse Øer ud o - ver Ha - vet spredt, saa

skærtogsakénti So - len, som al - drig jeg har set. Jeg ved det, som de lig - ger der, saa

skærtogsakénti So - len, som al - drig jeg har set. Jeg ved det, som de lig - ger der, saa

er der kun saa kort fra Grøn - se og til Grøn - se, og det - te Land er vort.

er der kun saa kort fra Grøn - se og til Grøn - se, og det - te Land er vort.

2. Jeg ser de Slægter, som gik hen, mens Hundredearet stred, som vandt paa Kongedybet, som under Dybbøl led; de elsked unge, de drømte langt, de saa kun altfor kort, men frem af dem stod Folket. Og dette Folk er vort.

3. Og derfor bøjer vi vort Sind, hvor vi i Verden gaar, med Længsel mod de Strømme, som disse Kyster naar; og derfor samler vi hvert Navn, som steg af Folkets Jord, i dem vor Fortid leved, af dem vor Fremtid groer.

(L. G. Nielsen: Færdigt)

Danmark, nu blunder den lyse nat

OLUF RING, 1884-1946
Tekst: Thøger Larsen

Rel hurtigt og let
S mf dolce

A

1. Dan-mark, nu blun-der den ly-se nat
2. Dan-mark, du våg-ner med sø-er blå,
3. Lær-ker, som hop-ped af æg i vår,
4. Pi-ger-nes lat-ter og ly-se hår,

B

1. Dan-mark, nu blun-der den ly-se nat
2. Dan-mark, du våg-ner med sø-er blå,
3. Lær-ker, som hop-ped af æg i vår,
4. Pi-ger-nes lat-ter og ly-se hår,

mf dolce

5

1. Gø-gen kuk-ker i skov og krat,
2. Alt, hvad i di-ne ar-me lå,
3. To-ner-ne ned med ly-set går,
4. Øj-ne-ne blå som vand i vår-

cresc.

1. Gø-gen kuk-ker i skov og krat,
2. Alt, hvad i di-ne ar-me lå,
3. To-ner-ne ned med ly-set går,
4. Øj-ne-ne blå som vand i vår-

cresc.

9

1. syn-ger, i-mens det dug-ger,
2. ser, hvor det yp-pigt gli-der,
3. Lyk-ken fra glem-te gru-ber
4. sol o-ver grøn-ne slet-ter,

1. syn-ger, i-mens det dug-ger,
2. ser, hvor det yp-pigt gli-der,
3. Lyk-ken fra glem-te gru-ber
4. sol o-ver grøn-ne slet-ter,

Yndigt dufter Danmark

Svend S. Schultz / Tekst: Ulf Hoffmann

Lento J = 54
S pp

1. Yn-digt dufter Dan-mark i skærsommer-luf-ten, mærk, hvor ly-set, duften næsten
2. Yn-digt dufter Dan-mark i skærsommer-nat-ten, drøm, at du er at-ten og har
3. Yn-digt dufter Dan-mark i skærsommer-reg-nen, find ved dag-gry eg-nen i en

A

1. Yn-digt dufter Dan-mark i skærsommer-luf-ten, mærk, hvor ly-set, duften næsten
2. Yn-digt dufter Dan-mark i skærsommer-nat-ten, drøm, at du er at-ten og har
3. Yn-digt dufter Dan-mark i skærsommer-reg-nen, find ved dag-gry eg-nen i en

pp

5

hvis-ker: Tøv. Hør, hvor drosler, stæ-re nær - mer sig det næ-re, lyk-ken
dug-get o hår. Hyld langs al-le ve-je, og en kåd skal-me-je: Øn-sker
em af vin! Skjul-te nat-ter - ga-le, vakt af himmelsk dva-le, får dig

pp

Hør, hvor dros - ler nærmer sig det næ-re,
Hyld langs ve-je, og en kåd skal-me-je: *pp*
Skjul-te nat-ter - ga-le, vakt af dva-le,

pp

Tøv. Hør, hvor drosler nærmer sig det næ-re, lyk-ken
dug-get hår. Hyld langs ve-je, og en kåd skal-me-je: Øn-sker
em af vin! Skjul-te nat-ter - ga-le, vakt af dva-le, får dig

pp

9

ved at væ-re, skønt skærsommers løv snart, for snart er støv. Støv og støv og støv.
du at e-je alt, før alt for-går - i hvor man-ge år? År og år og år.
tyst i ta-le: Vil du væ-re min? Jeg er al-tid din. Din og din og din.

ved at væ-re, skønt skærsommers løv snart, for snart er støv. Støv og støv og støv.
du at e-je alt, før alt for-går - i hvor man-ge år? År og år og år.
tyst i ta-le: Vil du væ-re min? Jeg er al-tid din. Din og din og din.

Landlig Ro

Stille

1. Sko - vens dy - be, stil - le
Sjæ - len lyt - ted, man - gen
2. Hør, Lands - by - klok - ken ly - der
Smaa - fug - len, før den gaar til

Ro, hvor San - ger - hæ - re bo,
Gang til Fug - lens gla - de Sang;
ned, be - bu - der Af - ten - fred,
Blund, end kvid - rer lidt en Stund;

der er i - dyl - lisk stil - le Fred i Sko - vens
i Mo - sen kvækker højt en Frø, stærkt dam - per

og Hjer - tets Længs - ler
nu Klok - ken ti - er,

En - som - hed, og Hjer - tets Længs - ler
Mark og Sø; nu Klok - ken ti - er,

og Hjer - tets Længs - ler
nu Klok - ken ti - er,

ti - e her, hvor Fred og Hvi - le er.
Aft - nens Fred sig stil - le søn - ker ned.

Stille hjerte, sol går ned

Th. Laub

Stille, højtideligt, langsomt

p dolce

1. Stil - le hjer - te, sol går ned, sol går ned bag he - den,
2. Tavshed o - ver he - de - sti og langs vej - e krumme;
3. Vi - ben slår et en - ligt slag o - ver mo - se - dammen,
4. Fjer - ne ru - der ø - ster - på blusser op i glø - den,

p dolce

dyr går hjem fra da - gens bed storken står i re - den
en for - sin - ket hum - le - bi ø - ne hø - res brumme.
før den un - der fryt - lens tag fol - der vingen sam - men.
he - de - dam - me bit - te små spejler af - ten - rø - den.

Stil - le, stil - le

Stil - le hjer - te, sol går ned.
Seppe Akkør

Opvåvni

Melodi: Hans Hansen/Sats: OLUF RING
Tekst: Mads Hansen

10

1. Fø' di små blom - ster dæ' dov æ' te' i år, å som
2. Om mo'e - ni da flø' - er di føv - le u' me' saj, å som
3. Å fol-kets lyv æ' hel - ler knap, som de' plej - er von, de'

1. Fø' di små blom - ster dæ' dov æ' te' i år, å
2. Om mo'e - ni da flø' - er di føv - le u' me' saj, som
3. Å fol-kets lyv æ' hel - ler knap, som de' plej - er von, de'

1. Fø' di små blom - ster dæ' dov æ' te' i år, å
2. Om mo'e - ni da flø' - er di føv - le u' me' saj, som
3. Å fol-kets lyv æ' hel - ler knap, som de' plej - er von, de'

Not tilhørende af Wilhelm Hansen, Musik-Forlag, Leasblade kan rekrutteres fra Wilhelm Hansen, Musik-Forlag, København

5

fov-le, de æ' et-te te' å se' - e, så fin å frisk å
om di fo' nat-te-ro vil' tak - - ke; å går je' ner ve'
sky'-er blomst i man-nen sim-pel hyt - - te; å vil I ba-re

fov-le, de æ' et-te te' å se' - e, så fin å frisk å
om di fo' nat-te-ro vil' tak - - ke; å går je' ner ve'
sky'-er blomst i man-nen sim-pel hyt - - te; å vil I ba-re

fov - - - le, de æ' et-te te' å se' - e, så fin
om di fo' nat-te-ro vil' tak - ke; å går je' ve'
sky' - er blomst i man-nen sim - pel hyt - te; å vil I

fov - - - le, de æ' et-te te' å se' - e, så fin
om di fo' nat-te-ro vil' tak - ke; å går je' ve'
sky' - er blomst i man-nen sim-pel hyt - te; å vil I

10

fa - ver som bø'-e-skov-i står, dæ' te hær je' aj-ler før set
bæk - ki en av-ten-stun' i - gaj, da æ' de', som bøl-ler-ne ku'
ven - te i - nå et lil-le ko'n, så bli-ver bo'-i la'-ets bed-ste

fa - ver som bø'-e-skov-i står, dæ' te hær je' aj-ler før set
bæk - ki en av-ten-stun' i - gaj, da æ' de', som bøl-ler-ne ku'
ven - te i - nå et lil-le ko'n, så bli-ver bo'-i la'-ets bed-ste

fa - ver som bø'-e-skov-i står, dæ' te hær je' aj-ler
bæk - ki en av - ten - stun' i - gaj, da æ' de', som bøl-ler-
ven - te i - nå et lil-le ko'n, så bli - ver bo'-i la'-ets

fa - ver som bø' - e - skov-i står, dæ' te hær je' aj-ler
bæk - ki en av - ten - stun' i - gaj, da æ' de', som bøl-ler-
ven - te i - nå et lil-le ko'n, så bli - ver bo'-i la'-ets

15

le' - - - e; o hvo' je' ve'-er ø'-et hen, je' ser så sæ-re
snak - - - ke, så hvi-sker de' så sæl - som i el - le-krat-tets
støt - - - te. Di gam-le fol-ke - vi-ser, dæ' ha' lydt ve-kamp å

le' - - - e; e; så sæ - re
snak - - - ke, i krat - tets
støt - - - te. ve' kamp

for set le' - e; o hvo' je' ve'-er ø'-et hen, je' ser så
-ne ku' snak - ke, så hvi-sker de' så sæl - som i el - le-
bed - ste støt - te. Di gam-le fol-ke - vi-ser, dæ' ha' lydt ve'

aj-ler før set le' - e;
bøl-ler-ne ku' snak - ke,
la'-ets bed-ste støt - te.

de løv-ter så fo' - u' - er - le' her - e' - e i mit
 lil - le blomst hun nik - ker mildt o se' - er te mej
 æ' som fov - le - to - ner, je' ka' hø - re på mi'

de løv-ter så fo' - u' - er - le' her - e' - e i mit
 lil - le blomst hun nik - ker mildt o se' - er te mej
 æ' som fov - le - to - ner, je' ka' hø - re på mi'

sæ - re tej,
 -krat-tets løv,
 kamp å lej,

løv-ter så fo' - u' - er - le' her - e' - e i mit sej; na -
 lil - le blomst hun nik - ker mildt o se' - er te mej æ' -
 æ' som fov - le - to - ner, je' ka' hø - re på mi' vej; f

na -
 na -
 de' f

na -
 na -
 de'

na - tu - ren æ' fo' -
 na - tu - ren æ' fo' -
 de' he - le æ' fo' -

sej. Je' mær - ker i - år, i Dan-mark æ' de' vår, - de
 »tøv«. Je' mær - ker i - år, i Dan-mark æ' de' vår, - hver
 vej. Je' mær - ker i - år, i Dan-mark æ' de' vår, - de

sej. Je' mær - ker i - år, i Dan - mark æ' de' vår, -
 »tøv«. Je' mær - ker i - år, i Dan - mark æ' de' vår, -
 vej. Je' mær - ker i - år, i Dan - mark æ' de' vår, -

sej. Je' mær - ker i - år, i Dan-mark æ' de' vår, -
 »tøv«. Je' mær - ker i - år, i Dan-mark æ' de' vår, -
 vej. Je' mær - ker i - år, i Dan-mark æ' de' vår, -

Je' mær - ker i - år, i Dan-mark æ' de' vår, -
 Je' mær - ker i - år, i Dan-mark æ' de' vår, -
 Je' mær - ker i - år, i Dan-mark æ' de' vår, -

-tu - ren æ' fo' - a' - re, e' - er je' ha' vår - ren blej.
 tu - ren æ' fo' - a' - re, e' - er je' ha' vår - ren döv.
 he - le æ' fo' - a' - re, e' - er å a' de' æ' mej.

-tu - ren æ' fo' - a' - re, e' - er je' ha' vår - ren blej.
 -tu - ren æ' fo' - a' - re, e' - er je' ha' vår - ren döv.
 he - le æ' fo' - a' - re, e' - er å a' de' æ' mej.

-tu - ren æ' fo' - a' - re, e' - er je' ha' vår - ren blej.
 -tu - ren æ' fo' - a' - re, e' - er je' ha' vår - ren döv.
 he - le æ' fo' - a' - re, e' - er å a' de' æ' mej.

-a' - re, e' - er je' ha' ha' vår - ren döv.
 -a' - re, e' - er je' ha' ha' vår - ren döv.
 -a' - re, e' - er je' ha' ha' vår - ren döv.

Synges uden ophold eller ritardando mellem de enkelte vers.

Chrysellis

Melodi: Danmark / Sats: Finn Videre / Tekst: Kingo

1 Chry-sil-lis, du mit ver-dens guld, min en' og øn-ske-skat, mit lys i mør-ke
 2 Du min-des vel den af-ten-stund, jeg dig ved hån-den fik og e-ne hos dig

1 Chry-sil-lis, du mit ver-dens guld, min en' og øn-ske-skat, mit lys i mør-ke
 2 Du min-des vel den af-ten-stund, jeg dig ved hån-den fik og e-ne hos dig

6 nat! Kom nær-mer hid, o hjer-te huld, og læg dit ø-re til; jeg
 gik; end-dog at må-nens rø-de mund ud-blæ-ste kuld og vind, dog

nat! Kom nær-mer hid, o hjer-te huld, og læg dit ø-re til; jeg
 gik; end-dog at må-nens rø-de mund ud-blæ-ste kuld og vind, dog

11 for dig sjun-ge vil. Lykkens sang, lykkens gang vil jeg vi-se u-den fejl,
 blus-sed frit dit sind. Af-tens tvang var ej lang, ti-mer var som ø-je-blik;

for dig sjun-ge vil. Lykkens sang, lykkens gang vil jeg vi-se u-den fejl,
 blus-sed frit dit sind. Af-tens tvang var ej lang, ti-mer var som ø-je-blik;

17 hvor du mig, jeg og dig sku-e må som i et spejl. So-len skal ik-ke nå
 ti-den flød, ta-len brød beg-ge hjer-ters skul-te nik. Da blev den dulg-te glød

hvor du mig, jeg og dig sku-e må som i et spejl. So-len skal ik-ke nå
 ti-den flød, ta-len brød beg-ge hjer-ters skul-te nik. Da blev den dulg-te glød

23 de ve-ster-van-de blå, ej hæn-ge ly-sen lok på stjer-ne-flok, før jeg, Chry-
 op-pu-stet klar og rød, ind-til vort hjer-te-blod i lu-e stod. Da band-tes

de ve-ster-van-de blå, ej hæn-ge ly-sen lok på stjer-ne-flok, før jeg, Chry-
 op-pu-stet klar og rød, ind-til vort hjer-te-blod i lu-e stod. Da band-tes

30 -sil-lis, har gjort det for ver-den bar, hvor højt jeg el-sker dig be-stande-lig.
 ven-skabs bånd; da rak-tes mund og hånd, god nat tog hver da glad og skil-tes ad.

-sil-lis, har gjort det for ver-den bar, hvor højt jeg el-sker dig be-stande-lig.
 ven-skabs bånd; da rak-tes mund og hånd, god nat tog hver da glad og skil-tes ad.

Och jungfrun hon går i ringen

Vivace J = 160

Sverige / Sats: Hugo Alfvén

5 S *p* Och jungfrun hon går i

4 A *p* Och jungfrun hon går i ring-en, och jungfrun hon går i

7 T *p* Och jungfrun hon går i ring-en, och jungfrun hon går i

B *p* Och jungfrun hon går i ring-en, och jungfrun hon går i

6 ring-en med rö-dan gull-band, och jungfrun hon går i ring-en med rö-dan gull-

ring-en med rö-dan gull-band, och jungfrun hon går i ring-en med rö-dan gull-

ring-en med rö-dan gull-band, och jungfrun hon går i ring-en med rö-dan gull-

jungfrun går i ring-en, hon går i ring-en

12 *mf* -band. Det bin-der hon om sin kä-ras-tes arm, det bin-der hon om sin

mf -band. Det bin-der hon om sin kä-ras-tes arm, det bin-der hon om sin

mf -band. Det bin-der hon om sin kä-ras-tes arm, det bin-der hon om sin

19 *p* kä-ras-tes arm. Men kä-ra min lil-la jung-fru, men kä-ra min lil-la jung-fru, men

p kä-ras-tes arm. Men kä-ra min lil-la jung-fru, men kä-ra min lil-la jung-fru, men

mf kä-ras-tes arm. Men kä-ra min lil-la jung-fru, men kä-ra min lil-la jung-fru, men

25 kä-ra min lil-la jung-fru, knyt in-te så hårdt, men kä-ra min lil-la

kä-ra min lil-la jung-fru, knyt in-te så hårdt, men kä-ra min lil-la

kä-ra min lil-la jung-fru, knyt in-te så hårdt, men kä-ra min lil-la

kära lil-la jung-fru,

30 *mf* jungfru, knyt in-te så hårdt. Jag äm-nar ej att rym-ma bort, jag äm-nar ej, jag

mf jungfru, knyt in-te så hårdt. Jag äm-nar ej att rym-ma bort, jag äm-nar

mf jungfru, knyt in-te så hårdt. Jag äm-nar ej att rym-ma bort, jag äm-nar

19

38 *mf*
äm - nar ej att rym - ma bort. Och jungfrun hon går och
mf marcato
ej att rym - ma bort. Och jungfrun hon går och los - sar på
mf
ej att rym - ma bort. Och jungfrun hon går och los - sar på
mf
Jung - frun går och

43
los - sar på rö - dan gullband, och jungfrun hon los - sar rö - dan gull -
rö - dan gull - band, och jungfrun hon går och los - sar på rö - dan gull -
rö - dan, rö - dan gullband, jungfrun hon går och los - sar på rö - dan gull -
los - sar rö - dan gull - band, los - sar rö - dan

48 *f*
-band. Så hastigt den skälmen åt sko-gen då sprang, åt
-band. Så hastigt den skälmen åt sko-gen då sprang, så hastigt den skälmen åt
-band. Så has - tigt den skälmen åt sko - gen då sprang, så has - tigt den skälmen åt
band.

20

55 *rit.*
f
sko - gen då sprang. Pang! Pang, pang, pang!
rit.
f
sko - gen då sprang. Pang! Pang, pang, pang!
rit.
f
sko - gen då sprang. Pang! Pang, pang, pang!
rit.
f piu f pesante
sko - gen då sprang. Pang! Pang, pang, pang!
Då skö - to de ef - ter ho - nom med fem - ton ge - vår, då

61 *f*
sf vivo
Pang! Pang, pang, pang, pang, pang! Ha ha, ha ha
f
Pang! Pang, pang, pang, pang, pang! Ha ha, ha ha
sf ff vivo
Pang! Pang, pang, pang, pang, pang! Och vill ni mig nå - got, så
f
skö - to de ef - ter ho - nom med fem - ton ge - vår. Ha ha, ha ha

67 *riten.*
ha ha ha, ha ha, vill ni mig nå - got, ha ni mig här, la la la la - la.
riten.
ha ha ha, ha ha, vill ni mig nå - got, så ha ni mig här.
riten.
ha ni mig här, och vill ni mig nå - got, så ha ni mig här.
riten.
ha ha ha, ha ha,

Svensk folkemelodi / Sats: Hugo Alfvén

Ikke for langsomt

S *p*

1. Ut - i vår ha - ge där vä - xa blå
2. Fag - ra små blom - mor där bju - da till
3. Ut - i vår ha - ge finns blom-mor och bär.

A *p*

1. Ut - i vår ha - ge där vä - xa blå
2. Fag - ra små blom - mor där bju - da till
3. Ut - i vår ha - ge finns blom-mor och bär.

T *p*

1. Ut - i vår ha - ge där vä - xa blå
2. Fag - ra små blom - mor där bju - da till
3. Ut - i vår ha - ge finns blom-mor och bär.

B *p*

mf *tans*
hjär - *tans*
hjär - *tans*
hjär - *tans*

mf *tans*
hjär - *tans*
hjär - *tans*
hjär - *tans*

mf *tans*
hjär - *tans*
hjär - *tans*
hjär - *tans*

6

fröjdl
fröjdl
fröjdl

Vill
Vill
Men

du mig
du, så
ut - av

nå - got, så
bin - der jag
al - la du

träf - fas vi
åt dig en
kå - rast mig
är.

krans. 1-3. Kom

p

fröjdl
fröjdl
fröjdl

Vill
Vill
Men

du mig
du, så
ut - av

nå - got, så
bin - der jag
al - la du

träf - fas vi
åt dig en
kå - rast mig
är.

krans. 1-3. Kom

p

1-3. Kom

[illegible]

15

lju - va krus - myn - ta, kom hjär - - tans fröjd! Kom fröjd! Kom fröjd! Kom fröjd!

lju - va krus - myn - ta, kom hjär - - tans fröjd! Kom fröjd! Kom fröjd! Kom fröjd!

lju - va krus - myn - ta, kom hjär - - tans fröjd! Kom fröjd! Kom fröjd! Kom fröjd!

lju - va krus - myn - ta, kom kru - sa - myn - ta, hjär - tans fröjd! Kom fröjd! Kom fröjd! Kom fröjd!

19

lil - jor och a - qui - le - ja, kom ro - sor och sa - li - ve - ja! Kom

lil - jor och a - qui - le - ja, kom ro - sor och sa - li - ve - ja! Kom

lil - jor och a - qui - le - ja, kom ro - sor och sa - li - ve - ja! Kom

lil - jor och a - qui - le - ja, kom ro - sor och sa - li - ve - ja! Kom

23

ppp rit.

lju - va krus - myn - ta, kom hjär - - - tans fröjdl

ppp rit.

lju - va krus - myn - ta, kom hjär - - - tans fröjdl

ppp rit.

lju - va krus - myn - ta, kom kru - sa - myn - ta, hjär - tans fröjdl

ppp rit.

lju - va krus - myn - ta, kom hjär - - - tans fröjdl

De sidste 8 takter er tilkomponeret af Hugo Alfvén.

Kor af Bachí Tempel: Bort allt vad oro gör

C. M. BELLMAN
Sats: Daniel Helldén

Moderato (♩ = 120)

1. Bort allt vad o-ro gör, bort allt vad hjär-tat kväl - jer! Bäst att man väl-jer bland
2. Bort allt vad o-ro gör, allt är ju stoft och as - ka. Låt oss bli ras - ka och

1. Bort allt vad hjär - tat kväl - jer! Bäst att man väl-jer bland
2. Allt är ju stoft och as - ka. Låt oss bli ras - ka och

* B

1. Bort allt vad o-ro gör, bort allt vad kväl - jer! Bäst att man väl-jer bland
2. Bort allt vad o-ro gör, allt är ju as - ka. Låt oss bli ras - ka och

des-se bu - tel - jer sin mag - li - kör. } Granne! gör du just som jag gör, vet denna oljan
töm-ma vår flas-ka bland brö - der - na.

des-se bu - tel - jer sin li - kör. } Gran - - - nel - - - vet ol - jan den
töm-ma vår flas-ka bland brö - der - na.

des-se bu - tel - jer sin li - kör. } Gran-ne! gör som jag gör, vet ol - jan den
töm-ma vår flas-ka bland brö - der - na.

Repetition ad lib.

1. Vad det var lác-kert! Vad var det? Rhenskt Blác - kert? Oui, Mon-seig-neur.
ger hu-mör. 2. Vad det var mák-tigt! Vad var det? Jo präk - tigt Ma - la - ga, ja.

som jag gör. 1. Vad det var lác-kert, vad det var lác - kert Mon - seig-neur.
2. Vad det var mák-tigt, vad det var mák - tigt! Ma - la - ga.

ger hu-mör. 1. Vad det var lác-kert, vad det var lác - kert, Mon-seig - neur.
2. Vad det var mák-tigt, vad det var mák - tigt! Ma - la - ga.

* De øverste noder ad lib.

Vem kan segla förutan vind?

NORDISK FOLKEVISE
Sats: Daniel Helldén

S. Andantino (♩ = 80-84)

Vem kan seg-la för-u-tan vind? Vem kan ro u-tan å - - - rer? Vem kan skil-jas från
Hvem kan sej-le för-u-den vind? Hvem kan ro u-den å - - - rer? Hvem kan skil-les fra

* 4. Hvem kan sei-le för-u-ten vind? Hvem kan ro u-ten å - - - rer? Hvem kan skil-les fra

Vem kan seg-la för-u - - - tan - - - vind? Vem kan ro u-tan å-ror? Vem kan
Hvem kan sej-le för-u - - - den - - - vind? Hvem kan ro u-den å-rer? Hvem kan
Hvem kan sei-le för-u - - - ten - - - vind? Hvem kan ro u-ten å-rer? Hvem kan

Vem kan seg-la för-u-tan vind? Vem kan ro u-tan å-ror? Vem kan
Hvem kan sej-le för-u-den vind? Hvem kan ro u-den å-rer? Hvem kan
Hvem kan sei-le för-u-ten vind? Hvem kan ro u-ten å-rer? Hvem kan

vän-nen sin u-tan att fäl-la tå - rar? Jag kan seg-la för-u-tan vind. Jag kan ro u-tan
ven-nen sin u-den at fæl-de tå - rer? Jeg kan sej-le för-u-den vind. Jeg kan ro u-den
ven-nen sin u-ten å fel-le tå - rer? Jeg kan sei-le för-u-ten vind. Jeg kan ro u-ten

skil - jas u - tan - - - tå - rar? Jag kan seg-la för-u - - - tan - - - vind. Jag kan
skil - les u - den - - - tå - rer? Jeg kan sej-le för-u - - - den - - - vind. Jeg kan
skil - les u - ten - - - tå - rer? Jeg kan sei-le för-u - - - ten - - - vind. Jeg kan

skil - jas u - tan - - - tå - rar? Jag kan seg-la för-u-tan vind. Jag kan ro
skil - les u - den - - - tå - rer? Jeg kan sej-le för-u-den vind. Jeg kan ro
skil - les u - ten - - - tå - rer? Jeg kan sei-le för-u-ten vind. Jeg kan ro

å - - - rer. Men ej skil-jas från vän-nen min u-tan att fäl-la tå - rar!
å - - - rer. Men ej skil-les fra ven-nen min u-den at fæl-de tå - rer!
å - - - rer. Men ei skil-les fra ven-nen min u-ten å fel-le tå - rer!

ro u-tan å-ror. Men ej skil - jas u - tan - - - tå - rar!
ro u-den å-rer. Men ej skil - les u - den - - - tå - rer!
ro u-ten å-rer. Men ei skil - les u - ten - - - tå - rer!

u-tan å-ror. Men ej skil - jas u - tan - - - tå - rar!
u-den å-rer. Men ej skil - les u - den - - - tå - rer!
u-ten å-rer. Men ei skil - les u - ten - - - tå - rer!

* Kan også synges af tenorer (i det noterede leje og *pp*), hvorved alterne synger sopranstemmen.

Herre min Gud, vad den månen lyser

En mänskensnat på Slotsbacken

G. WENNERBERG
Sats för blandet kor på grundlag af originaludgaven

Moderato

1. Her-re min Gud, vad den månen ly-ser, se, vil-ken glans ut-ö-ver land och stad!
2. Högt opp i Slot-tet var-en-da ru-ta blixtrar, som vo-re den en ä-del-sten.
3. Var finns en punkt ut-i Sveriges ri-ke, där man om nat-ten har så lyck-lig lott?

1. Her-re min Gud, vad den månen ly-ser, se, vil-ken glans ut-ö-ver land och stad!
2. Högt opp i Slot-tet var-en-da ru-ta blixtrar, som vo-re den en ä-del-sten.
3. Var finns en punkt ut-i Sveriges ri-ke, där man om nat-ten har så lyck-lig lott?

Fine

Him-len är klar och var stjär-na my-ser vän-ligt e-mot oss ner och vin-kar glad.
Tänk dig vid tor-net en prins med lu-ta, flad-drande loc-kar och charman-ta ben!
Hell-re jag so-ver i »Sta-dens di-ke« än up-på bol-strarna i kungens slott.

Him-len är klar och var stjär-na my-ser vän-ligt e-mot oss ner och vin-kar glad.
Tänk dig vid tor-net en prins med lu-ta flad-drande loc-kar och charman-ta ben!
Hell-re jag so-ver i »Sta-dens di-ke« än up-på bol-strarna i kungens slott.

D. c. al fine

Där flamar Si-ri-us, där O-ri-on, där plaskar Sva-nen i e-terns bad.
Och i ett fön-ster Ce-ci-lia Va-sa, blän-dan-de skön ut-i må-nens sken!
Nu ska' vi knac-ka oss in hos Lam-by; por-ter så här dags, är det ej gott?

Där flamar Si-ri-us, där O-ri-on, där plaskar Sva-nen i e-terns bad.
Och i ett fön-ster Ce-ci-lia Va-sa, blän-dan-de skön ut-i må-nens sken!
Nu ska' vi knac-ka oss in hos Lam-by; por-ter så här dags, är det ej gott?

D. c. al fine

Här är gudagott att vara

G. WENNERBERG
Sats: B. Rasmus Fenger

1

Här är gu-da-gott att va-ra, o, vad li-vet dock är skönt.
Hör vad fröjd från få-glars ska-ra, se vad

2

Här är gu-da-gott att va-ra, o, vad li-vet dock är skönt.
Hör vad fröjd från få-glars ska-ra, se vad

grä-set ly-ser grönt. Hum-lan sur-rar, fjä-riln prä-lar, lär-kan slår i sky sin

grä-set ly-ser grönt. Hum-lan sur-rar, fjä-riln prä-lar, lär-kan slår i sky sin

drill, och ur nek-tar-fyll-da skå-lar dric-ka oss små blom-mor till.

drill, och ur nek-tar-fyll-da skå-lar dric-ka oss små blom-mor till.

Sommarspölm

Musik: Waldemar Ahlén
Tekst: D.C. af Wirsén

Ej långsamt

1 En vän - lig grön - kas ri - ka dräkt har smyc - kat dal och
2 Sin lyc - ka och sin som - mar - ro de y - ra fäg - lar
3 Men Du, o Gud, som gör vår jord så skön i som - marns

1 grön - kas mar som dräkt,
2 som mar ro
3 Gud, som gör

1 äng - ar. Nu sme - ker vin - dens ljum - ma fläkt de fäg - ra
2 pri - sa; Ur sko - gens snår, ur stil - la bo fram - kling - ar
3 stun - der, Giv, att jag ak - tar främst ditt ord och di - na

1 ör - te - säng - ar; Och so - lens ljus och lun - dens sus och
2 de - ras vi - sa. En hymn går opp med fröjd och hopp från
3 nå - des - un - der, Allt kött är hö, och blomst - ren dö och

1 vä - gens sorl bland vi - den för - kun - na som - mar - ti - den.
2 de - ras gla - da kvä - den från blom - mor - na och trä - den.
3 ti - den allt för - dri - ver blott Her - rens ord för - bli - ver.

Abschiedslied

Andante con espressione

Fra Locheimer Liederbuch
Sats: JOHS. BRAHMS

1. Ich fahr da - hin, wenn es - muss sein, ich scheid mich von der
2. Das sag ich ihr und nie - mand mehr: Mein'm Her - zen g'schah noch
3. Ich bitt dich, lieb - ste Frau - e mein, wann ich dich mein' und
4. Nun halt dein Treu als stet - als ich! So wie du wilt, so

1. Lieb - sten mein, zu - letzt lass ich ihr Her - ze mein, die - weil ich leb; so
2. nie so weh. Sie lie - bet mich je län - ger je mehr, durch Mei - den muss ich
3. an - ders kein, wann ich dir gib mein Lieb al - lein, ge - denk, dass ich dein
4. findst du mich. Halt dich in Hut, das bitt ich dich! Ge - segn dich Gott! Ich

1. soll - es sein.
2. lei - den Pein.
3. ei - gen bin.
4. fahr - da - hin!

Ich fahr da - hin, ich fahr - da - - hin!